

نوآوری در تهیه سیکلو هگزیل تیو فتالیمید به وسیلهٔ تراکم فتالیمیدو سیکلو هگزیل سولفنیل کلرید در محیط آبی با استفاده از امولسیفایر نونیل فنیل - پلی اتیلن گلیکول

مهندی قناتی

تهران، دانشگاه تهران، پردیس علوم پایه، دانشکدهٔ شیمی

سید علی طباطبائی قمی

تهران، دانشگاه تهران، جهاد دانشگاهی واحد تهران، گروه پژوهشی شیمی کاربردی

چکیده: سیکلو هگزیل تیو فتالیمید (CTP) به عنوان یک ماده موثر مورد استفاده در صنایع لاستیک برای تاخیر اندازی زمان برشتگی به همراه تسریع کننده‌های سولفون آمیدی به کار گرفته می‌شود. نظر به اهمیت کاربرد این ماده در صنایع لاستیک کشمور، ارایه روش مناسب تهیه CTP منطبق با فناوری بومی و مواد اولیه موجود از هدف‌های این پژوهش است. در جهت نیل به این هدف، با بررسی روش‌های تهیه CTP در دنیا، روشی جدید و منطبق با فناوری بومی ایران معرفی شده است. در این نوآوری، از امولسیفایر نونیل فنیل پلی اتیلن-گلیکول [4-nonylphenoxy]ethoxyethanol NP ۱۰-۲-۴ برای ایجاد شرایط مناسب برای اجرای واکنش در محیط آبی و حذف حلال آلی، سهولت واکنش، کاهش زمان و بالا بردن کیفیت فراورده استفاده شده است. این روش می‌تواند تاثیر به سزایی در صنعت تولید CTP به شیوهٔ شیمی سبز متوازن داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: تاخیر اندازها، سیکلو هگزیل تیو فتالیمید، عامل خسد برشتگی در پخت لاستیک، شیمی سبز.

KEY WORDS: Retarders, *N*-Cyclohexyl thiophthalimide, Antiscorching, Green chemistry.

مقدمه

طی فرایند تولید است. برای کاهش این مشکلات می‌توان دمای پخت لاستیک را پایین آورد لیکن دمای پایین پخت منجر به اختلال در فرایند می‌شود، لذا به منظور حفظ این دما، افزایش زمان شکل‌گیری و بالابردن ایمنی فرایند پخت از افزودنی به نام عامل خسد برشتگی استفاده می‌کنند. این مواد با تاخیر انداختن مرحله‌های آغازین واکشن ولکانیزه کردن و تاثیر بر تسریع کننده‌ها^(۱) باعث این نتیجه می‌شوند.

سیکلو هگزیل تیو فتالیمید با عملکرد تاخیر اندازی در فرایند ولکانیزه کردن لاستیک به عنوان یک عامل خسد برشتگی^(۱) افزودنی به آمیزه لاستیک مصرف گسترهای دارد و نقش مهمی را در کیفیت این فراورده ایفا می‌کند [۱]. کوتاه بودن زمان نگه داری آمیزه در این صنعت یکی از موردهای موثر در بروز ضایعات است. این معضل به دو صورت خود را نشان می‌دهد که یکی ایجاد برشتگی در لاستیک و دیگری از بین رفتن کارایی آمیزه در اثر ماند

+E-mail: tabatabaei@jahat.ir

تاخیر اندازها^(۱) ترکیب‌هایی هستند که با افزایش H_2O_2 بگذارند موجب اینی بدون اینکه تاثیری بر زمان نهایی پخت بگذارند می‌شوند. این افزودنی بیشتر در فرایند هنگام استفاده از آمیزه می‌شوند. این افزودنی بیشتر در آمیزه‌هایی به کار گرفته می‌شوند که پخت زودرس دارند. تاخیر اندازها دارای ساختارهای متفاوت شیمیایی هستند. از لحاظ دسته‌بندی، تاخیر اندازهای با گروه سولفون آمیدی به عنوان مواد PVI^(۲) شناخته می‌شوند.

ترکیب‌هایی مانند فتالیک ایدرید، سالیسیلیک اسید، بنزوئیک اسید و نیتروزودی فنیل آمین به عنوان تاخیر اندازهای ساده برای این منظور گزارش شده‌اند [۲]. تاخیر اندازهای سولفون آمیدی با مکانیسم عملکرد منطبق بر تسریع کننده‌های سولفون آمیدی در سال‌های اخیر تاثیر بهسزای در صنعت لاستیک داشته است. CTP به عنوان یک تاخیر انداز سولفون آمیدی یکی از مناسب‌ترین و مهم‌ترین آنها است که در صنعت لاستیک ایران و جهان کاربرد عمده‌ای دارد. میزان مصرف آن در کشور سالانه یکصد تن است.

روش‌های تهیه CTP

این ماده در دهه ۶۰ به صنایع لاستیک معرفی شد و از دهه ۷۰ به صورت تجاری در این صنعت استفاده شد. مقاله‌ها و ثبت اختراقات متفاوتی از این دهه تاکنون روش‌های تهیه آن را گزارش کرده‌اند. این روش‌ها بیشتر در فرایند با هم تفاوت دارند ولی پایه سنتزی یکسانی را دنبال می‌کند [۳-۱۵]. در همه‌ی این روش‌ها مواد حد واسط فتالیمیدوسیکلو هگزیل سولفنیل کلرید مشترک است و تفاوت روش‌ها در روش تهیه حد واسط، اتصال آنها به هم برای تهیه فراورده و یا در روش استحصال است.

بررسی روش‌های تهیه CTP روش بهفروز

از جمله نخستین روش‌های مناسب تهیه CTP که به صورت صنعتی نیز استفاده شد روش بهفروز است که در دهه ۷۰ گزارش شد [۴]. در این روش با استفاده از کلر دار کردن مستقیم سیکلوهگزان تیول در حللهای اشباع مثل نرمال هپتان سولفنیل کلرید به دست می‌آید. محلول مذکور به مخلوط فتالیمید و آمین در حلال دی متیل فرمامید افزوده شده و فراورده‌ی سیکلو هگزیل تیو فتالیمید با کیفیت مناسب تهیه می‌شود. بازده واکنش و سهولت استحصال از جمله مزایای روش است. همچنین

میزان مصرف دی متیل فرمامید و مشکلات بازیابی آن به علت حلالیت زیاد درآب از معایب روش مذکور است.

روش پور ربرت (Poor, Robert)

این روش که در جمهوری چک ابداع شده است، از فرایندهای مورد استفاده برای تولید صنعتی این ماده است [۷]. در این روش محلول دی سیکلو هگزیل دی سولفید به همراه گاز کلر به سوپراسیون پتابسیم فتالیمید در کربن تراکلرید وارد شده و واکنش در دمای محیط در مدت زمان چند ساعت پیشرفت می‌کند. سپس KCl به دست آمده صاف می‌شود و محصول با افزایش حلالی نمک فتالیمید از معایب روش است. ناخالصی CTP کلره شده در فراورده دیده می‌شود.

روش توری (Torii)

این روش در سال ۱۹۷۸ میلادی در ژاپن ابداع شد [۸]. در این روش فتالیمید و دی سیکلو هگزیل دی سولفید در مجاورت نمک برミد و حلالی مانند استونیتریل و الکتروولیت تترا آمونیم پرکلرات به وسیله‌ی اعمال جریان الکتریسیته به CTP تبدیل می‌شود. ولتاژ اعمال شده ۳ ولت و الکترودهای مورد استفاده کربن، پلاستین و استیل گزارش شده‌اند. جریان ۰/۳ میلی آمپر بر سانتی‌متر مربع از سطح الکترودها می‌گذرد. با توجه به هزینه بر بودن، این روش برای مقیاس صنعتی مناسب نیست.

روش اشنایدر (Schenkner)

این روش که یکی از جدیدترین روش‌های تولید صنعتی CTP است در سال ۲۰۰۱ میلادی توسط اشنایدر و با حمایت شرکت بایر ابداع شده است [۱۵]. در این روش با توجه به ناپایداری و فعالیت سولفنیل کلرید شرایط طوری طراحی شده که به محض تشکیل سولفنیل کلرید، فتالیمید وارد عمل می‌شود و لذا فرصت زیادی برای تجزیه و یا واکنش‌های جانبی وجود ندارد. به این ترتیب که دی سیکلوهگزیل دی سولفید و فتالیمید در حلال تولوئن تحت تأثیر گاز کلر قرار می‌گیرند و هم‌زمان سولفنیل کلرید تهیه شده با فتالیمید واکنش می‌دهد. افزایش بازی مانند سود

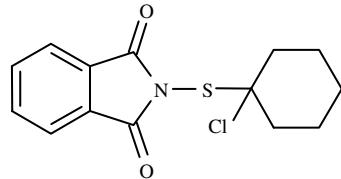
(1) Retarders

از شرکت مرک همچنین نونیل فنیل - پلی اتیلن گلیکول از فلوکا خریداری و بدون خالص سازی بیشتر مصرف شد.

دستگاه‌ها و تجهیزات مورد نیاز

طیف‌های زیر قرمز بوسیلهٔ دستگاه FT-IR ۴۳۰ Shimatzo ثبت شده است. طیف‌های رزونانس مغناطیسی هستهٔ به بوسیلهٔ دستگاه FT-NMR Bruker Ac۵۰۰ ثبت شده است. جرم نمونه‌ها به بوسیلهٔ ترازوی مترا اندازه گیری شده است.

منجر به تهیه CTP می‌شود. با توجه به این موارد در شرایط اختلاط بحرانی است.

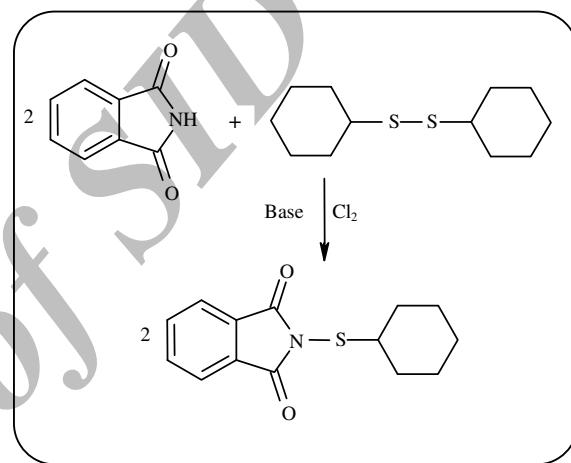
شکل ۱- ناخالصی موجود در فراورده.

تهیه سیکلوهگزیل تیوفتالیمید

روش‌های متفاوت گزارش شده برای تهیه CTP به صورت آزمایشگاهی اجرا شد که تنها نتیجه‌های آنها در مقایسه با روش بهبود یافته و جدید گزارش می‌شود و از ارایه آنها در مقاله پرهیز شده است.

بهبود روش بهفروز

به محلول ۲/۲ گرم سیکلو هگزان تیول در ۲۵ میلی‌لیتر هپتان نرمال در دمای ۵-۲۰ درجه سانتی‌گراد در حین هم خوردن، قطره قطره ۲/۵ گرم سولفوریل کلرید اضافه شد. مدت ۳۰ دقیقه در این دما همزدن ادامه یافت. در انتها با تزریق گاز N_2 HCl و SO_2 ایجاد شده از محلول خارج شد. با استفاده از روش یدومتری بهره واکنش ۹۵ درصد به دست آمد. به دلیل اینکه سولفوریل کلرید به صورت حجمی و وزنی به طور دقیق قابل مقیاس است، لذا از تشکیل ناخالصی سیکلوهگزیل تری کلرید ممانعت به عمل آمد و فراوردهٔ بهبود یافته دست آمده از خلوص بیشتری برخوردار بود. این مطلب و همچنین سهولت استفاده از سولفوریل کلرید در مقایسه با گاز کلر از مزیت‌های روش بهبود یافته است. سیکلو هگزیل سولفنیل کلرید بی رنگ تهیه شده در زمان ۳۰ دقیقه قطره قطره به سوپیانسیون حاوی ۲/۸ گرم فتالیمید و ۲/۸۵ گرم تری اتیل آمین در ۲۵ میلی‌لیتر دی متیل فرمامید در حین هم خوردن و در دمای ۲۵-۳۰ درجه سانتی‌گراد اضافه شد. عمل هم خوردن دو ساعت در دمای محیط ادامه یافت.

شکل ۲- واکنش فتالیمید و دی سیکلوهگزیل دی سولفید در مجاورت گاز کلر به روش اشنایدر.

در این پژوهش، روش‌های موجود برای اکسایش تیول‌ها نیز مورد بررسی قرار گرفته است [۱۶-۲۶] و با انتخاب روش مناسب در جهت بهبود فرایند تهیه فراورده تلاش شده است. همچنین ضمن در نظر گرفتن موارد مذکور، کاهش آلودگی زیست محیطی، افزایش بازده، کاهش زمان واکنش، خلوص فراورده با انتخاب سورفتکنات مناسب، روش جدید تهیه CTP مورد توجه بوده است.

بخش تجربی مواد شیمیایی مصرفی

فتالیک اسید، سدیم سولفات، سدیم تیو سولفات، پتاسیم بیدید، دی متیل فرمامید، کربن تتراکلرید، سدیم هیدروکسید، هپتان نرمال، آب اکسیژنه، تری اتیل آمین، تولوئن، بنزن و سولفوریل کلرید

با زده حدود ۹۰ درصد بود. در طیف $^{13}\text{CNMR}$ نشانی از وجود کلر روی کربن شماره ۵ نبود. همچنین طیف‌های $^1\text{HNMR}$ با طیف‌های استاندارد مطابقت داشتند.

پایداری نمایان شد. عمل همزدن ۱۵ دقیقه در دمای محیط ادامه یافت. سپس رسوب به دست آمده صاف و خشک شد. ۴/۷ گرم فراورده با نقطه ذوب ۹۴ درجه سانتی گراد به دست آمد. بازده واکنش حدود ۹۲ درصد بود.

جدول ۱- ویژگی‌های سورفکتانت.

CAS.NO.	[۹۰-۴۵-۹]-۲-(۴-nonylphenoxy) ethoxy]ethanol
HLB	۱۰/۹
مول اتیلن اکساید	۱۰
نقطه ریزش	۲۶ درجه سانتی گراد
رنگ	زرد ملایم
PH محلول ۵ درصد آبی	۷/۳
چگالی در ۲۵ درجه سانتی گراد	۱/۰۳۹
نقطه اشتعال	۲۸۱ درجه سانتی گراد

طیف‌های $^{13}\text{CNMR}$ ، ^1IR با طیف‌های استاندارد مطابقت داشتند.

نتیجه‌ها و بحث

خلوص ماده تاخیر انداز نقش مهمی را در تنظیم مناسب زمان برشتگی ایفا می‌نماید. لذا در انتخاب فرایند تولید CTP افزون بر اقتصادی بودن روش تهیه، کیفیت فراورده نیز بسیار مهم است. روش بهفروز با وجود بازده مناسب فراورده به دلیل وجود ناخالصی (CTP کلره شده) اثر مطلوب در تاخیر زمان برشتگی ندارد. ضمن اینکه زمان واکنش طولانی است و از حلال دی متیل فرمامید استفاده می‌شود که هم پرهزینه است و هم آводگی زیست محیطی دارد. در روش پور ربرت بازده واکنش پایین بوده و واکنش تکرار پذیری خوبی ندارد، ضمن اینکه از حلال آلی استفاده می‌شود.

روش اشنایدر به دلیل حذف باز آلی و حلال آلی اقتصادی است ولی به دلیل کنترل پذیر نبودن، فراورده با ناخالصی همراه است و بازده پایین است.

در این پژوهش، با استفاده از فن‌های آزمایشگاهی و کنترل واکنش سه بهبود روش معرفی شده است. همچنین در روش ابداع شده عامل دیگری به مخلوط واکنش افروده شده که به دلیل

در انتهای ۱۰۰ میلی لیتر آب قطره اضافه شده و سوسپانسیون به دست آمده صاف و خشک شد. حدود ۴/۵ گرم فراورده با نقطه ذوب ۹۴ درجه سانتی گراد به دست آمد.

بهبود روش پور ربرت

به سوسپانسیون ۳/۳۶ گرم پتاسیم فتالیمید در ۳۰ میلی لیتر کربن تتراکلرید در دمای ۰-۵ درجه سانتی گراد در حال هم خوردن، محلول تهیه شده دی سیکلو هگزیل دی سولفید افزوده شد. در ادامه محلول ۶/۵ گرم گاز کلر در ۱۰ میلی لیتر دی متیل فرمامید (تهیه شده از تزریق گاز کلر در DMF) قطره قطره به مخلوط فوق افزوده شد. دمای واکنش در گستره ۰-۲۰ درجه سانتی گراد کنترل شد. سپس هم زدن دو ساعت در این دما ادامه یافت. نمک پتاسیم کلرید به دست آمده صاف شد. به محلول زیر صافی حدود ۵۰ میلی لیتر بنزن افزوده شد و سوسپانسیون به دست آمده صاف و خشک شد. حدود ۴/۵ گرم فراورده با نقطه ذوب ۹۳ درجه سانتی گراد به دست آمد. بازده واکنش ۹۰ درصد بود. طیف‌های $^{13}\text{CNMR}$ ، ^1IR با طیف‌های استاندارد مطابقت داشتند.

بهبود روش اشنایدر

به محلول به دست آمده دی سیکلو هگزیل دی سولفید در دمای ۰-۵ درجه سانتی گراد ۲/۸ گرم فتالیمید اضافه شد و در حین هم خوردن به آن ۶/۵ گرم کلر محلول در ۱۰ میلی لیتر دی متیل فرمامید افزوده شد. در انتهای ۰/۸ گرم سدیم هیدروکسید حل شده در ۱۰ میلی لیتر آب اضافه شد و سوسپانسیون ایجاد شده صاف و خشک شد. حدود ۴/۵ گرم فراورده با نقطه ذوب ۹۳ درجه سانتی گراد به دست آمد. بازده واکنش ۹۰ درصد بود. به دلیل کنترل مناسب افزایش کلر، واکنش از تکرار پذیری مناسبی برخوردار بود. طیف‌های $^{13}\text{CNMR}$ ، ^1IR با طیف‌های استاندارد مطابقت داشتند.

نوآوری در تهیه آزمایشگاهی CTP

محلول سولفنیل کلرید تهیه شده از سیکلو هگزان تبول و سولفوریل کلرید قطره قطره به محلول حاوی ۲/۸ گرم فتالیمید در ۳۰ میلی لیتر آب و ۰/۸۳ گرم سدیم هیدروکسید و ۰/۰۲ گرم نونیل فنیل-پلی اتیلن گلیکول دارای ۱۰ مول اتیلن اکساید در دمای ۰-۵ درجه سانتی گراد افزوده شد. پس از مدت کوتاهی سوسپانسیون

امتزاج دو فاز آلی و آبی و کاهش انتقال جرم سرعت واکنش را به نحوی افزایش داده که واکنش‌های جانبی فرصت اجرا پیدا نمی‌کنند. بازده واکنش افزایش یافته و فراورده با خلوص عالی تهیه می‌شود. با بررسی سورفتکتانت‌های متنوع، مشخص شد شده است.

جدول ۲- مقایسه بازده CTP بدست آمده از روش‌های متفاوت.

نام روش	بازده واکنش درصد	خلوص فراورده (درصد)	حلال مصرفی	زمان واکنش (دقیقه)
بهفروز	۹۰	۹۸	آلی	۱۲۰
پور ربرت	۸۰	۹۹	آلی	۱۳۵
اشنايدر	۸۰	۹۹	آلی	۳۰
بهبود بهفروز	۹۰	۹۹,۸	آلی	۱۲۰
بهبود پور ربرت	۹۰	۹۹	آلی	۱۳۵
بهبود اشنایدر	۹۰	۹۹	آلی	۳۰
روش جدید	۹۲	۹۹,۸	آب	۱۵

همراه با بازده بالا و خلوص عالی فراورده، امکان استفاده از روش را برای مقیاس‌های نیمه صنعتی و بلکه صنعتی میسر می‌سازد.

تاریخ دریافت: ۱۷/۱/۱۳۸۷، تاریخ پذیرش: ۱۳/۳/۸۸

در جدول ۲ بازده فراورده‌های به دست آمده از این روش با سایر روش‌ها مقایسه شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود هم‌حذف حلال آلی و استفاده از آب، روش را به حیطه شیمی سیز متوازن نزدیک می‌کند، و هم‌کاهش زمان واکنش به ۱۵ دقیقه

مراجع

- [1] Trivette, C.D., *Rubber Chem. Technol.*, **50**, 570 (1977).
- [2] Hooper, R.J., *Rubber Chem. Technol.*, **53**, 1106 (1980).
- [3] Aubert, Y.C., Kerwood, J.E., FR. Patent 1,500,844 (1967).
- [4] Behforoze, M., *J. Org. Chem.*, **34**, 51(1969).
- [5] Kerwood, J.E., Coran, A.Y., U.S. Patent 3,586,696(1971).
- [6] Kerwood, J.E., Coran, A.Y., U.S. Patent 3,579,460 (1971).
- [7] Poor, R., Tulejova, M., CS. Patent 178,735(1977).
- [8] Tanaka, H., Torri, S., U.S. Patent 4,219,393 (1980).
- [9] Jezek, M., Voeroes, V., CS. Patent 211859 (1982).
- [10] Sumitomo, M., JP. Patent 57,169,459 (1982).
- [11] Poor, R., CS. Patent 198, 080 (1982).
- [12] Steinmec, F., Zajezierska, A., Patzau, S., Pl. Patent 118424 (1984).
- [13] Jezek, M., Truchlik, S., CS. Patent 254208 (1987).
- [14] Jezek, M., Fratric, I., Silhar, Z., SK. Patent 278843 (1998).
- [15] Sicheneder, A., Nolte, W., U.S. Patent 5719294 (2001).
- [16] Hirano, M., Yakabe, S., Morimoto, T., *J. Chem. Research*, 374 (1999).

- [17] Shaabani, A., G. Lee, D., *Tetrahedron Lett.*, **42**, 5833 (2001).
- [18] Raghavan, S., Rajender, A., Joseph, S. C., Rasheed, M. A., *Synth. Commun.*, **31**, 1477 (2001)
- [19] Salehi, P., Farrokhi, A., Gholizadeh, M., *Synth. Commun.*, **31**, 2777 (2001).
- [20] Hashmat Ali, M., McDermott, M., *Tetrahedron Lett.*, **43**, 6271 (2002).
- [21] Wang, J.X., Gao, L., Huang, D., *Synth. Commun.*, **32**, 963 (2002).
- [22] Khodaei, M.M., Mohammadpoor-Baltork, *Korean Chemical Society*, **24**, 7 (2003).
- [23] Sabita Patel., Mishra, B. K., *Tetrahedron Lett.*, **45**, 1371 (2004).
- [24] Ashutosh V. Joshi., Sudhakar, B., Mubeen, B., Nida, Q., *Tetrahedron Lett.*, **46**, 3583 (2005).
- [25] Ozen, R., Aydin, F., *Monatshfte Fur Chemie* **137**, 307 (2006).
- [26] Golchoubian, H., Hosseinpour, F., *Catalysis Commun.*, **8**, 697 (2007).